

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Legfelsőbb Bíróság a ifj.Dr.Nónay György ügyvéd által képviselt felperesnek a dr.Birk Csaba ügyvéd által képviselt alperes ellen ingók kiadása iránt a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság előtt 13.G.40.238/2007. számon indult és a Debreceni Ítéltábla 2008. november 25. napján kelt Gf.III.30.389/2008/6. számú ítéletével befejezett perben a jogerős ítélet ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.389/2008/6. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 120.000,-Ft (Egyszázhúszezer) Ft Áfá-t is magában foglaló felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az illetékes adóhatóság külön felhívására - a személyes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 644.400,- (Hatszáznegyvennégyezer Négyszáz) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A L. Kft., mint bérlő és a A. C. Kft., mint bérbeadó között 1999. február 19-én bérleti szerződés jött létre a M. területén fekvő homokoló üzem vonatkozásában. A bérlő a szerződésben vállalta, a homokoló üzem rekonstrukcióját elvégzi, hogy az üzemelni tudjon. Kikötötték, hogy a bérbeadó várható felszámolása esetén a bérlőt elővásárlási jog illeti meg. Az árban figyelembe kell venni a rekonstrukciót és a beépített eszközök értékét, melyet a bérlő finanszírozott.

A bérbeadó felszámolás alá került. A felszámolás alatt álló A. C. Kft. „f.a.” 1999. június 1-jén bérbe adta a L. Kft-nek a bérbeadó kizárólagos tulajdonát képező, a szerződés 1. számú mellékletében felsorolt ingatlanokat és a 2. számú mellékletben felsorolt gépeket, berendezéseket, eszközöket. A szerződés 3. számú melléklete sorolta fel a bérlőnek a bérleménybe bevitt saját tulajdonú berendezéseit. A bérleti szerződés szerint a bérlő csak a

bérbe adó engedélyével jogosult a bérleménybe bármilyen saját tulajdonú eszközt, gépet, berendezést bevenni, amiről jegyzőkönyvet vesznek fel. A bérleti jogviszony fennállása alatt a bérleményben bármilyen átalakítás, felújítás, korszerűsítés csak a bérbeadó kifejezett írásbeli hozzájárulása alapján történhet. A bérbeadó a bérlőnek a bérelt ingatlanon, illetve eszközökön elővásárlási jogot biztosított. Rögzítették, hogy az 1999. február hó 9-én létrejött bérleti szerződéssel kapcsolatban, melyet a felszámoló felmondott a bérlőnek semmilyen igénye nincs. A bérbeadó felszámolója a bérleti szerződést 2000. január 31.-ével felmondta és az ingatlant az alperes részére értékesítette.

A bérlő a bérbeadó elleni felszámolási eljárás során kifogást terjesztett elő, ebben 11.176.494,-Ft tőke és kamatai megfizetésére kérte kötelezni a felszámolót arra hivatkozással, hogy a bérbeadó tudtával és hozzájárulásával a bérleményben jelentős beruházásokat végzett. 2005. április 4-én engedményezési szerződés jött létre a L. Kft, mint engedményező és jelen per felperese, mint engedményes között. A szerződésben rögzítették, hogy kifogást terjesztett elő az engedményező a felszámoló jogellenes magatartásának megállapítása, a felszámoló 11.176.494,-Ft tőke és kamatai megfizetésére kötelezése iránt. Az engedményező a követelést, mint bizonytalan követelést ruházta át a szerződésben részletezett tagi kölcsönnel kapcsolatos elszámolásra figyelemmel. A L. Kft. 1/2005. (IV.04.) számú taggyűlési határozatban hozzájárult ahhoz, hogy a L. Kft. a B. I. Rt.-vel szemben a Fővárosi Bíróság előtt előterjesztett 11.176.494,-Ft összegben meghatározott igényét a felperesre engedményezze. A követelés - a határozat szerint - a L. Kft. tulajdonát képező ingó vagyontárgyak, illetve ezen vagyontárgyak helyébe lépő érték, valamint a L. Kft. által a M.-i homokoló üzemben végzett felújítási munkák ellenértéke képezi.

A kifogást elutasító végzés az engedményezést követően jogerőre emelkedett.

Felperes keresetében az 1999. június 1. napján létrejött bérleti szerződés 3. számú mellékletében felsorolt ingóságok kiadására kérte kötelezni az alperest azzal, hogy ha az ingóságok nincsenek meg, az alperes az ellenértéket fizesse meg, melyet 1.0740.500,-Ft-ban jelölt meg.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2008. április 28-án kelt ítéletében a felperes keresetét elutasította. Ítélete indokolásában kifejtette, a bizonyítási eljárás eredményeképpen megállapítható, hogy a homokoló üzem működőképesse tétele során a L. Kft. jelentős beruházást végzett az ingatlanban, egyéb berendezések szerelését végezte el, melyek részben tartósan egyesítve lettek az ingatlannal, másrészt olyan ingóságokat is bevitt az ingatlanba, melyek az ingatlannal egyesítésre nem kerültek. Jelen per tárgyát az utóbbi ingóságok képezik, míg a felszámolási eljárás során a

kifogásban az előbbi ingóságokkal összefüggő igény érvényesítése történt. Álláspontja szerint a felperes keresete alaptalan, egyrészt azért, mert az engedményezett követelés más nemű mint jelen per tárgya, másrészt az engedményezett követelésnek más volt a jogcíme, harmadrészt azért, mert a pénzkövetelés alapjául más ingóságok szolgáltak, mint amikre a felperes jelen eljárásban hivatkozott.

A Debreceni Ítéltábla 2008. november 25-én kelt ítéletével az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyta, rendelkezett a perköltség viseléséről. Indokolásában kifejtette, a felperes az engedményezési szerződés alapján terjesztette elő keresetét. Az engedményezési szerződéssel a kifogással érvényesíteni kívánt igényt szerezte meg a felperes. A kifogás szerint a felszámoló jogellenes magatartása abban állt, hogy megsértette a bérlő elszámoláshoz való jogát és elővásárlási jogát. A kifogásoló főként az elszámolás elmaradását sérelmezte és az ebből eredő kárának megtérítését kérte jogalap nélküli gazdagodás címén. Hangsúlyozta, a kifogás a felszámolási eljárásba beépített, bírósági kontrollt biztosító jogintézmény, a felszámoló törvénysértő mulasztása, vagy intézkedése ellen biztosít jogvédelmet. A kifogásolási eljárásban anyagi jogi igény érvényesítésére nincs lehetőség. Az engedményező olyan igényt engedményezett, melyet - mint anyagi jogi igényt - nem lehetett az adott kifogásolási eljárásban érvényesíteni. Ezért a felperesnek nincs keresetösségi joga az alperessel szemben. Nem az a kérdés, hogy a L. Kft.-nek van-e anyagi jogi igénye az alperessel szemben, hanem az, hogy az engedményezési szerződés megfelelő jogalapot biztosít-e a felperes számára, hogy a perbeli igényét az alperessel szemben érvényesítse. A L. Kft. és a felperes nem helyes útját választották az igényérvényesítésnek. Az ítéltábla rámutatott, a kifogásolási eljárásban nemcsak a beruházással kapcsolatos igény elszámolásának, hanem az ingatlanban levő, jelenleg részben az alperes birtokába került ingóságok kiadásának a hiányát is sérelmezték. Ennek azonban azért nincs semmi jelentősége, mert a L. Kft. közvetlenül a bérbe adótól és nem a felszámolótól kérhette volna az ingóságok kiadását, illetve ellenértékük megtérítését, vagy pedig az ingóságoknak az alperes birtokába történő kerülését követően vele szemben érvényesíthette volna igényét.

A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az első fokú bíróság ítéletének megváltoztatását és keresetének megfelelő döntés meghozatalát, másodlagosan az első- és másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását kérte. Rámutatott, bár eltérő indokok alapján mindkét fokon eljáró bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperesnek nincs keresetösségi joga. A jogerős ítélet jogszabálysértő, sérti a Pp.207.§ /1/ bekezdésében írtakat. A szerződéses nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel értenie kellett.

Jelen ügyben a szerződő felek az engedményezési szerződés tartalmában egyetértenek. Az engedményezési szerződés valamely semmisségi okra visszavezethető érvénytelenségére ugyan a kötelezett is hivatkozhat, más vonatkozásban azonban az engedményezési szerződést érintő kifogásolási joga nincs. Az engedményezési szerződésben nem vitásan a Fővárosi Bíróság előtti felszámolási eljárás szerinti igény lett nevesítve. Az engedményezési szerződés jóváhagyásáról szóló taggyűlési határozat azonban kifejezetten rögzíti, hogy engedményezésre kerül a L. Kft. tulajdonát képező ingó vagyontárgyak, illetve ezen vagyontárgyak helyébe lépő érték. A L. Kft. ügyvezetője 2008. március 5-i tárgyaláson ezt megerősítően nyilatkozott. A felek szerződéses akarata tehát egyértelműen megállapítható. Felperes előadta továbbá, a L. Kft. az alperessel szemben is terjesztett elő igényt az ingóságok kiadását kérve. Az alperes azonban attól elzárkózott, azt állítva, hogy az ingatlannal együtt az ingóságokat is megvásárolta.

Az alperes a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását indítványozta.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és megállapította, hogy az nem jogszabálysértő.

Az adott perben az volt az elsődlegesen eldöntendő jogkérdés, hogy a felperest keresetösségi jog megillette-e. Etekintetben mindkét fokon eljáró bíróság akként foglalt állást, hogy nem - bár részben eltérő indokkal - mely álláspontjuk az alábbiakra tekintettel érdemben helytálló.

A LO.Kft. és a felperes között 2005. április 4-én kelt engedményezési szerződés 1.) pontja értelmében a L. Kft. az A. C. Kft. elleni felszámolási eljárásban a B. I. Rt. felszámolóval szemben 2003. február 13-án előterjesztett kifogásban érvényesített igényeket engedményezte a felperesre. A 2003. február 11-én kelt és 13-án előterjesztett kifogásban azt kérte a L. Kft., hogy a bíróság állapítsa meg a felszámoló intézkedésének jogellenességét és a kifogás előterjesztőjével szemben számoljon el. A bíróság a felszámoló jogalap nélküli gazdagodására tekintettel kötelezze a felszámolót 11.176.494,-Ft tőke és kamatai megfizetésére. Az iratok közt található, hogy ezen összeg saját erőből megvalósuló, külső-belső munkák, egyéb belső berendezési tárgyak, belső kőműves javítás, tapétázás, festés, illetve ennek anyagai, villanyszerelési munkák és anyagai ellenértékéből tevődött össze, vagyis engedményezésre a fenti követelés került, mely a fentebb részletezett munkákból és anyagköltségekből állt. A megismételt eljárásban csatolt taggyűlési határozatban az engedményezett követelést másként határozták meg, bár itt is szerepel, hogy a felülvizsgálati eljárásban előterjesztett 11.176.494,-Ft került engedményezésre. A határozat szerint a L. Kft. tulajdonát képező ingó vagyontárgyak, illetve ezen vagyontárgyak helyébe lépő érték,

valamint a homokoló üzemben végzett felújítási munkák ellenértéke került engedményezésre 11.176.494,-Ft-ban. Így tehát megállapítható, hogy a taggyűlési határozatban írtak nincsenek összhangban a felszámolási eljárás során a kifogásban érvényesített igénnyel, illetve az engedményezési szerződésben foglaltakkal, de a taggyűlési határozatban írtak, figyelemmel a fent hivatkozott okiratok tartalmára és a taggyűlési határozaton belüli belső ellentmondásra nem voltak figyelembe vehetők.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság osztotta a perben eljáró bíróságok azon egyező álláspontját, hogy a felperest az adott ügyben keresetösségi jog nem illette meg. Ezért a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp.275.§ /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, így a Pp.270.§ /1/ bekezdése folytán megfelelően irányadó Pp.78.§ /1/ bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság a felperest kötelezte a felülvizsgálati eljárásban az alperes perköltségének megfizetésére, valamint kötelezte a személyes illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2009. június hó 8. napján.

Dr.Bodor Mária sk. a tanács elnöke, Dr.Vezekényi Ursula sk. előadó bíró, Dr.Pethőné dr.Kovács Ágnes sk. bíró.

A kiadmány hitelül:

(.....)

bírósági tisztviselő